

Arrest

nr. 209 982 van 25 september 2018
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. LOOBUYCK
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Ghanese nationaliteit te zijn, op 26 december 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 22 november 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 30 mei 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 3 juli 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat A. LOOBUYCK en van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Ghanese nationaliteit te bezitten en geboren te zijn te Takoradi, op 3/08/1994. Aan de leeftijd van 16 à 17 jaar, begon u dromen van seksuele aard te hebben, waarin u seks zou hebben met andere mannen. Dit gegeven verontrustte u, en het zorgde ervoor dat u zich in uzelf begon terug te trekken, en zich te isoleren. In de loop van het jaar 2012, wanneer u samen met uw moeder en broer televisie aan het kijken was, ging het in het televisienieuws over homoseksualiteit. Uw vader zei toen dat dat een 'slechte geest' is die het bezit neemt van de jongeren, en dat, indien zo'n mensen gevat zouden worden, dezen gedood moeten worden. Dit bezorgde u erg veel schrik.

Uw vader was een van de leiders van de moskee in Takoradi, de moskee waar u zelf ook heen ging, en instond voor de schoonmaak nadat de diensten er ten einde waren. Eind 2012 leerde u een zekere I. kennen, met wie u bevriend geraakte. U ging soms mee naar zijn huis, waar jullie samen videospelletjes zouden spelen. Op een dag biechtte I. u op dat hij gevoelens kent voor mannen. U zei hem dat u hem daarbij niet kon helpen, en nam afstand van I. gedurende 5 à 6 maanden. Wanneer u nadien opnieuw op bezoek kwam bij I., vertelde hij u dat hij een relatie gehad had met een andere jongen, maar deze Ghana verlaten had. Toen vertelde u I. voor het eerst dat u ook homoseksuele gevoelens heeft. Jullie begonnen nadien een relatie met elkaar in augustus 2013, nadat jullie een eerste keer seks gehad hadden met elkaar. Wanneer u op 4 juli 2014, 's avonds de moskee aan het schoonmaken was, werd u door I. opgebeld. Nadat u hem vertelde waar u was, kwam hij u opzoeken en hielp hij u bij het schoonmaken van de moskee. Jullie begonnen romantische spelletjes te spelen met elkaar, hetgeen jullie ertoe bracht seks te hebben in de toiletten van de moskee. Plots werd de toiletdeur opengemaakt, en werden jullie op heterdaad betrapt door 3 personen. Ze scholden jullie uit, en begonnen jullie te slaan. U slaagde er evenwel in weg te lopen, liet I. achter, en wist over de muur te klauteren, waarna u per bus naar Accra ging. Te Accra werd u geholpen door een dokter die u kende, daar hij lid was van het management van de voetbalvereniging waarbij u speelde. U vertelde de dokter wat gebeurd was, en deze besloot u te helpen. Met zijn hulp, kon u uiteindelijk Ghana per bus verlaten, en reisde u via Burkina Faso en Niger, naar Libië. Te Libië werkte u in een carwash, maar u diende er weg te vluchten nadat de baas van deze carwash, en een andere werknemer van Gambiaanse afkomst, er gedood werden door ontevreden klanten. U ging naar Tripoli, waar u opgevangen werd door een zeker meneer A.. U vertelde uw relaas aan deze, en hij was bereid u te helpen. Hij zei u dat u best Libië zou verlaten, daar mensen u er zouden kunnen doden omwille van uw geaardheid. U geraakte uiteindelijk aan boord van een boot waarmee u Libië kon verlaten. De boot kapseisde op volle zee en vele mensen verdronken, maar u wist uzelf te redden gezien u kan zwemmen. U werd uiteindelijk, samen met anderen, gered door een reddingsboot, die u naar Italië bracht. U kwam te Italië aan op 9 augustus 2015 en diende er een asielaanvraag in. Uw asielaanvraag werd er evenwel geweigerd, waarop u Italië verliet en naar België reisde. U kwam te België aan op 13 februari 2017, en diende een eerste asielaanvraag in op 23 februari 2017. Daar u geen gevolg gaf aan de oproepingen om u aan te bieden voor een interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken, werd u geacht afstand te hebben gedaan van uw asielaanvraag. U diende op 6 juli 2017 een tweede asielaanvraag in. Op 14 augustus 2017 besloot het CGVS uw tweede asielaanvraag in overweging te nemen, daar uw eerste asielaanvraag inhoudelijk nooit werd onderzocht door de Belgische asielautoriteiten.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen een 'gegronde vrees voor vervolging', zoals bedoeld in de Conventie van Genève, of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade', zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, niet aannemelijk heeft gemaakt.

Ondanks het feit dat het CGVS rekening houdt met het gegeven dat het niet gemakkelijk is op objectieve wijze uw seksuele geaardheid te bewijzen, mag het CGVS wel van een asielzoeker, die zichzelf identificeert als homoseksueel, verwachten dat hij overtuigend is voor wat zijn beleving en zijn levensweg met betrekking tot zijn seksuele geaardheid betreft. Het CGVS mag met andere woorden van een asielzoeker, die zegt een vrees te hebben of een risico te lopen omwille van zijn homoseksualiteit, een omstandig, gedetailleerd en spontaan relaas verwachten.

Vooreerst dienen de manifeste en frappante tegenstrijdigheden opgemerkt, tussen enerzijds de door u afgelegde verklaring tijdens het gehoor voor de Dienst Vreemdelingenzaken, en anderzijds de door u afgelegde verklaringen tijdens het gehoor voor het CGVS, met betrekking de tot door u geopperde homoseksuele relaties.

Tijdens uw gehoor voor de Dienst Vreemdelingenzaken (verder: 'DVZ') verklaarde u dat uw **homoseksuele partner in Ghana 'I.G.' heette** (zie 'vragenlijst CGVS', p. 3, punt 5). U tijdens het gehoor voor het CGVS naar de naam van uw (enige) homoseksuele partner in Ghana gevraagd, verklaarde u dat hij I. Mohamed heette (zie gehoorverslag CGVS, p. 5). Gevraagd of hij slechts twee namen had, verklaarde u dat hij voluit 'I.M.I.' heet (zie gehoorverslag CGVS, p. 6). Gevraagd of hij daarnaast nog enige bijnaam had, verklaarde u dat u hem 'IB' zou noemen. **Gevraagd of u iemand kent die 'I.G.' heet, antwoordde u niemand te kennen die zo heet.** U geconfronteerd met de vaststelling dat u tijdens het gehoor voor de DVZ nochtans verklaarde dat uw homoseksuele partner in Ghana, 'I.G.' heette, verklaarde u dat dat waarschijnlijk een fout betreft.

U gevraagd waar die naam – G.- dan vandaan komt, gezien het geenszins aangenomen kan worden dat de ambtenaar die u hoorde bij de DVZ, namen zomaar zou uitvinden, verklaarde u dat u er enkel 'I.M.I.' vermeldde, en u niet weet waar die naam [G.] vandaan komt. **Deze verklaring weet echter niet te overtuigen. Het kan helemaal niet ingezien worden waarom de ambtenaar die u hoorde bij de DVZ, zelf namen zou uitvinden, en een volledig andere familienaam zou noteren, dan degene die u er vermeld zou hebben. Er dient tevens opgemerkt dat deze, door u afgelegde verklaringen voor de DVZ, u voorgelezen werden in de Engelse taal, waarna u deze ondertekende. U werd tevens bij aanvang van het gehoor voor het CGVS gevraagd of alles goed is verlopen tijdens dit gehoor voor de DVZ, en u gaf aan dat alles goed ging, en u er uw problemen samenvatte (zie gehoorverslag CGVS, p. 3). Dat u dan, nadat u werd geconfronteerd met deze frappante – en essentiële – tegenstrijdigheid, plots oppert dat dit waarschijnlijk een fout is, overtuigt niet. Dat u deze 'fout' voorts niet opgemerkt zou hebben wanneer de door u afgelegde verklaringen voor de DVZ, u in de Engelse taal werden voorgelezen, waarna u deze verklaringen ondertekende, overtuigt evenmin, gezien het allerm minst onredelijk is te verwachten dat u zou opmerken dat dit niet de naam is van uw partner, wanneer deze voorgelezen werd.** Deze vaststelling doet reeds ernstig en fundamenteel afbreuk aan de geloofwaardigheid van de door u geopperde homoseksuele relatie met deze persoon, en bij uitbreiding de door u beweerde homoseksuele geaardheid.

Eveneens tijdens het gehoor voor de DVZ, verklaarde u dat u – nadat u Ghana verlaten had – in Libië problemen heeft gekend, omdat u er een relatie zou hebben gehad met de zoon van de eigenaar van de carwash waar u werkte (zie 'Verklaring DVZ' eerste asielaanvraag, p. 11, punt 37). U voegde eraan toe dat de eigenaar ten gevolge van deze problemen gedood werd. Tijdens het gehoor voor het CGVS, maakte u eveneens gewag van problemen bij de carwash waar u te Libië gewerkt zou hebben, maar gaf u een geheel andere reden op voor deze problemen. Zo verklaarde u dat er ook een persoon van Gambiaanse afkomst werkte bij deze carwash, en hij er door een van de klanten van werd beschuldigd dat hij water in de benzinetank had gedaan (zie gehoorverslag CGVS, p. 8). Deze klant zou nadien samen met anderen teruggekeerd zijn naar de carwash, en er de Gambiaanse jongen, alsook uw baas neergeschoten hebben. Gevraagd of de eigenaar van de carwash kinderen had, verklaarde u dat hij de enige was daar, en u geen kinderen van hem zag (zie gehoorverslag CGVS, p. 10). **Gevraagd of u, op uw reis vanuit Ghana, door Burkina Faso, Niger en Libië, onderweg ooit een relatie of flirt had met iemand, antwoordde u ontkennend.** U geconfronteerd met de door u afgelegde verklaring tijdens het gehoor voor de DVZ, namelijk dat u er problemen kreeg omdat u een relatie had met de zoon van de eigenaar van de carwash, antwoordde u enkel dat die eigenaar geen kinderen had. U gevraagd hoe het dan komt dat het wel te lezen valt in het verslag van uw gehoor voor de DVZ, verklaarde u dat dat gehoor in de Engelse taal verliep, u niet weet hoe het komt dat dat zo werd genoteerd, en u zich niet herinnert zoiets te hebben gezegd. U gesteld dat u tijdens het gehoor voor de DVZ ook zei dat een zekere A. u in Libië verteld zou hebben dat u er gedood kan worden omdat u homoseksueel bent, bevestigde u deze verklaringen – hetgeen erop wijst dat u wel degelijk goed begrepen werd tijdens het gehoor voor de DVZ. **Uw verklaringen overtuigen niet, en geven geen enkele verklaring voor de vaststelling dat deze, door u afgelegde verklaringen, volledig tegenstrijdig zijn aan de door u afgelegde verklaringen voor het CGVS. Er kan enkel worden geconcludeerd dat u zich klaarblijkelijk niet alle, door u afgelegde, verklaringen voor de DVZ, herinnerde. Deze vaststellingen doen ernstig en fundamenteel afbreuk aan de geloofwaardigheid van de door u beweerde homoseksuele geaardheid – en relaties. Immers, de vastgestelde tegenstrijdigheden hebben rechtstreeks verband met de kern van de door u geopperde problemen in Ghana, en zijn onlosmakelijk verbonden met de beleving van de door u geopperde, beweerde, homoseksuele geaardheid. Dat u tijdens het gehoor voor de DVZ nog gewag maakte van een homoseksuele relatie die u gehad zou hebben in Libië, en u er uw beweerde homoseksuele partner in Ghana met een volledig andere familienaam benoemde, en u tevens de door u genoemde naam tijdens het gehoor voor de DVZ, niet meer herinnerde, doet volledig afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw beweerde homoseksuele relatie in Ghana, en bij uitbreiding de door u beweerde homoseksuele geaardheid – het kan immers helemaal niet ingezien worden waarom u zou liegen over homoseksuele relaties, indien u werkelijk homoseksueel zou zijn.**

Voorts legde u nog meerdere verklaringen af, die verder ernstig afbreuk doen aan de reeds fundamenteel en volledig aangetaste geloofwaardigheid van uw verklaring homoseksueel te zijn.

U verklaarde dat u pas te weten kwam wat homoseksualiteit is, nadat u samen met uw moeder en broer op televisie een nieuwsverhaal had gezien, betreffende homoseksualiteit, waarna uw vader duidelijk gemaakt zou hebben dat hij van mening is dat homoseksuelen gedood moeten worden (zie

gehoorverslag CGVS, p. 14). U verklaarde toen pas beseft te hebben dat een man seks kan hebben met een andere man, en u toen 17 à 18 jaar oud was – in de loop van het jaar 2012 (zie gehoorverslag CGVS, p. 20). U legde, ter ondersteuning van uw asielaanvraag, een internetartikel neer daterend van 4/06/2010, waarin te lezen valt dat er duizenden personen deelnamen aan protesten tegen homoseksualiteit, in uw thuisstad Takoradi. U verklaarde dat u, wanneer deze protesten plaatsvonden, zich in de moskee bevond, en u toen ook gehoord had dat een man met een andere man wou huwen (zie gehoorverslag CGVS, p. 13). U aan deze verklaring herinnerd, en gesteld dat u dan toch al eerder – vóór 2012 – gehoord moet hebben over homoseksualiteit, antwoordde u dat u toen inderdaad had gezien dat twee mannen met elkaar konden huwen [de reden voor de protesten te Takoradi in het jaar 2010], maar u toen niet wist dat een man ook seks kon hebben met een andere man – hoewel u eerder tijdens het gehoor aangaf dat u zich van uw homoseksualiteit bewust werd op de leeftijd van 16 à 17 jaar [het jaar 2010 à 2011], net omdat u steeds opnieuw dromen had waarin u seks had met andere mannen (zie gehoorverslag CGVS, p.14 en 19, alsook 'Vragenlijst CGVS'; p. 3, punt 5). **Dat u, dit gegeven zijnde, pas in 2012 – wanneer u 18 jaar oud was – begrepen zou hebben dat een man seks kon hebben met een andere man, hoewel u daar zelf reeds jarenlang over zou hebben gedroomd, en er grote protesten plaatsvonden in uw thuisstad nadat twee homoseksuelen wilden huwen met elkaar, is geheel niet overtuigend.** Daarenboven verklaarde u eveneens dat u in de moskee aangeleerd werd dat homoseksualiteit slecht is en een zonde betreft, en ze daar reeds over preekten ten tijde van de protesten in Takoradi (zie gehoorverslag CGVS, p. 23) – hetgeen het des te bevreemdender maakt dat u pas in de loop van het jaar 2012 voor het eerst begrepen zou hebben dat een man seks zou kunnen hebben met een andere man.

U verklaarde tevens dat uw beweerde homoseksuele partner u, tijdens het spelen van een videospelletje, plots gezegd zou hebben dat hij gevoelens heeft voor mannen, waarna u afstand van hem nam gedurende 5 à 6 maanden – u zou een grote vrees gekoesterd hebben, en zich hebben geïsoleerd (zie gehoorverslag CGVS, p. 17). Dit gegeven zijnde, is het dan ook uiterst bevreemdend dat u, wanneer u l. opnieuw opzocht na een half jaar, en u een eerste keer seks met hem gehad zou hebben, u meteen ook een foto nam van jullie beiden in ontbloot bovenlijf – u legde deze foto neer ter ondersteuning van uw relaas. U geconfronteerd met deze vaststelling, en gevraagd waarom u zoiets deed, gezien uw verklaringen in vrees te hebben geleefd, en zich van l. te hebben geïsoleerd omdat u vernam dat hij homoseksueel was, verklaarde u dat u een innerlijke vreugde voelde nadat u die eerste keer seks had, uw vrees wegging, en u daarom die foto nam. Het dient evenwel opgemerkt dat deze verklaring weinig aannemelijk is – indien u werkelijk een dergelijke vrees koesterde, die u pas na een half jaar wist te overwinnen, is het geenszins aannemelijk dat deze vrees plotsklaps zou verdwijnen en u meteen foto's zou nemen van jullie beiden als verliefde koppel.

Tot slot dient opgemerkt dat uw verklaringen geen blijk geven van doorleefde ervaringen, als homoseksueel, wonend en schoollopend in een homofobe samenleving.

U verklaarde dat u samen met l. betrappt werd, wanneer jullie seks hadden met elkaar in de centrale moskee te Takoradi (zie gehoorverslag CGVS, p. 16 en 17). Gevraagd waar jullie doorgaans zouden gaan om seks te hebben met elkaar, verklaarde u dat jullie het steeds in het huis van l. deden, hij uit een rijke familie kwam, zijn vader reeds overleden was, hij zijn eigen kamer had, en l. steeds alleen thuis was wanneer u er ging, daar hij u steeds uitnodigde wanneer zijn moeder buitenshuis was (zie gehoorverslag CGVS, p. 17). U voegde eraan toe dat jullie het slechts één keer elders deden, en jullie toen werden betrappt. U gevraagd waarom – van alle plekken die men zich kan inbeelden – jullie besloten om seks te hebben met elkaar in de toiletten van de moskee, en dit toch uitgerekend een plek is waar je zoiets niet zou doen, verklaarde u vaagweg dat l. u in de moskee kwam opzoeken, jullie 'romantische spelletjes' speelden met elkaar, en de gevoelens groter werden. Gevraagd wat u bedoelt met 'romantische spelletjes', verklaarde u dat jullie 'elkaar op de poep zouden slaan', 'knuffelen', en 'met jullie genitaliën spelen'. Gevraagd of jullie elkaar dan in de moskee aan het knuffelen waren, en met jullie genitaliën aan het spelen waren, voordat jullie seks hadden in de toiletten, antwoordde u dat – wanneer l. er aankwam – u al bijna gedaan had met het schoonmaken, en u reeds de delen van de toiletten aan het schoonmaken was. Gevraagd hoe jullie dan betrappt werden, verklaarde u te denken dat ze jullie hoorden, en ze jullie mogelijks hadden horen kreunen. Gevraagd of de deur van het toilet op slot was, antwoordde u eerst dat er normaal niemand meer zou komen op dat uur, verklaarde u dat jullie het misschien vergaten, dat u niet had gedacht dat er nog iemand zou komen, en gaf u tot slot aan dat de deuren niet gesloten waren. Deze verklaringen overtuigen niet. Dat u, als zoon van een van de ouderen van de moskee, waar er tegen homoseksualiteit gepredikt werd, zomaar seks zou hebben met een andere man in de moskee, zonder er zich van te vergewissen of u al dan niet de deuren sloot, is geheel ongeloofwaardig, en geeft geenszins blijk van doorleefde ervaringen als homoseksueel in een

homofobe maatschappij. Immers, dat u een dergelijk extreem risicogedrag zou stellen, en al kreunend homoseksuele betrekkingen zou hebben in de toiletten van de moskee – zonder dat u zich de moeite getrooste om op zijn minst de deur te sluiten – is dermate roekeloos, dat er verder afbreuk gedaan wordt aan de geloofwaardigheid van uw beweerde homoseksuele geaardheid. Dit klemt des te meer, gezien u tijdens het gehoor voor het CGVS meermaals aangaf dat u voorheen in grote schrik leefde, u worstelde met uw gevoelens, en u steeds schrik had nadat uw vader gezegd zou hebben dat hij vindt dat homoseksuelen gedood moeten worden, en dat er in de moskee ook aangeleerd werd dat homoseksualiteit een zonde is. Dat u dan, zonder meer, seks had in de centrale moskee te Takoradi – hoewel u wel degelijk beschikte over een plek waar jullie seks konden hebben in veel veiligere omstandigheden – overtuigt in het geheel niet. Deze vaststelling doet niet enkel afbreuk aan de geloofwaardigheid van de door u ingeroepen vervolgingsfeiten, maar eveneens aan de door u beweerde homoseksuele relatie –en geaardheid op zich, daar deze verklaringen er geenszins blijk van geven inzicht te hebben in de penibele en risicovolle situatie en leefwereld, waarin een homoseksueel in Ghana zich geplaatst ziet.

U verklaarde voorts dat, wanneer u te Tripoli aankwam, u er geholpen werd door een zekere A. (zie gehoorverslag CGVS, p. 9). U gewezen op uw verklaring afgelegd tijdens het gehoor voor de DVZ, namelijk dat deze persoon – A. – u ervoor waarschuwde dat u gedood kon worden in Libië omwille van uw homoseksuele geaardheid, antwoordde u bevestigend dat A. u gevraagd had naar de reden voor uw vertrek uit Ghana, u uw verhaal verteld had, en hij u er voor waarschuwde dat u in Libië gedood kan worden omwille van uw geaardheid (zie gehoorverslag CGVS, p. 11). Gevraagd waarom u deze persoon – A., die u eigenlijk nauwelijks kende – vertelde over uw seksuele geaardheid, verklaarde u dat hij u aanmoedigde de waarheid te zeggen, en hij u afhankelijk daarvan, al dan niet zou helpen. Gevraagd of u dan niet bang was om hem zomaar te zeggen dat u homoseksueel was, verklaarde u dat u wanhopig was, en hij [A.] u verzekerde dat hij u zou helpen. U erop gewezen dat u enerzijds verklaart uw land te hebben ontvlucht, net omdat homoseksualiteit er niet toegelaten wordt en homoseksuelen er aangevallen worden, maar u dan anderzijds, in Libië, aan iemand die u eigenlijk niet echt kent, zegt homoseksueel te zijn, en gesteld dat dezelfde problemen, als in Ghana, zich dan toch opnieuw konden voordoen, verklaarde u dat u nooit gehoord dat homoseksualiteit in Libië niet aanvaard werd, en niemand u had gezegd dat het er een taboe is. Gevraagd waarom u dan aannam dat homoseksualiteit in Libië geen taboe is, gezien eerder het omgekeerde te veronderstellen valt, herhaalde u dat u niet wist dat het niet aanvaard werd in Libië. Afgezien van de vaststelling dat het wel erg weinig geloofwaardig bevonden wordt dat u ervan zou uitgaan dat homoseksualiteit geen probleem is in Libië – iets waarvoor u geen enkele grond had om het te denken – dient opgemerkt dat uw verklaringen geenszins aannemelijk zijn. Immers, dat u – als homoseksueel, die zijn land in allerijl diende te ontvluchten nadat hij betrapt was samen met zijn partner – er zomaar zou van uitgaan dat homoseksualiteit geen probleem zou zijn in Libië, is geenszins aannemelijk, noch geloofwaardig. Zelfs al zou u niet geweten hebben dat homoseksualiteit in Libië maatschappelijk niet wordt aanvaard, is het nog steeds geenszins aannemelijk dat u dan maar zou uitgaan van het omgekeerde – zeker gegeven de vervolgingsfeiten waarvan u het slachtoffer zou zijn geweest in Ghana. Daarenboven dient vastgesteld dat u opgroeide in een islamitisch gezin, uit uw verklaringen blijkt dat uw vader een van de ouderen van de moskee was en vond dat homoseksuelen gedood moeten worden, en dat er in de moskee aangeleerd werd dat homoseksualiteit een zonde is. Dat u, gegeven deze verklaringen, ervan zou uitgaan dat homoseksualiteit geen taboe zou zijn in een islamitisch land zoals Libië, is dan ook geenszins aannemelijk, en geeft enkel verder blijk van een compleet gebrek aan inzicht in de moeilijke en gevaarlijke situatie waarin homoseksuelen zich geplaatst zien, in het kader van een homofobe maatschappij.

Het geheel aan bovenstaande vaststellingen indachtig, kan er geen geloof gehecht worden aan de door u voorgehouden homoseksuele geaardheid, -en relatie die u in Ghana gehad zou hebben. Er kan derhalve evenmin enig geloof gehecht worden aan de door u geopperde vervolgingsfeiten, en u heeft dan ook niet aannemelijk kunnen maken dat in uwen hoofde een ‘gegronde vrees voor vervolging’, zoals bedoeld in de Conventie van Genève, in aanmerking genomen kan worden, of dat u, bij een eventuele terugkeer naar uw land van oorsprong, in casu Ghana, een ‘reëel risico op het lijden van ernstige schade’, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, zou lopen.

De door u neergelegde documenten weten bovenstaande vaststellingen niet te wijzigen. Wat betreft de 4 door u neergelegde internetartikels, dient vastgesteld dat deze geen enkel verband houden met uw persoon; en enkel een aanwijzing vormen voor de algemene homofobie in Ghana, en de strafbaarstelling van homoseksuele betrekkingen.

De algemene, erg negatieve, situatie voor homoseksuelen in Ghana, wordt in deze echter niet in twijfel getrokken, derhalve weten deze artikelen bovenstaande vaststellingen dan ook niet te wijzigen. Wat betreft de 3 door u neergelegde foto's, waarop u te zien valt samen met een andere persoon, van wie u beweert dat het uw homoseksuele partner in Ghana zou zijn, dient opgemerkt dat deze foto's geenszins een bewijs uitmaken van de door u geopperde homoseksuele geaardheid, noch voor uw bewering dat u een homoseksuele relatie had met de persoon, met wie u op deze foto's te zien valt. Wat betreft de 4 door u neergelegde foto's, waarop uw beweerde homoseksuele partner te zien valt in het ziekenhuis, met een ernstige vleeswonde aan de linker bovenarm, dient eveneens opgemerkt dat dit geen bewijs uitmaakt voor uw bewering dat deze persoon deze wonde opgelopen zou hebben, na betragt te zijn tijdens het hebben van homoseksuele betrekkingen samen met u. Tevens dient opgemerkt dat uw verklaringen betreffende de wijze waarop u in het bezit kwam van deze foto's, geenszins coherent te noemen vallen. U verklaarde dat deze foto's genomen werden door uw jongere broer, die ze nadien naar u door stuurde via de berichtendienst 'What's App', met de dreigende boodschap dat u hetzelfde zou overkomen indien u zou terugkomen (zie gehoorverslag CGVS, p. 11-12). **Gevraagd wat uw broer daar deed in het ziekenhuis, verklaarde u dat I. in het ziekenhuis opgezocht werd door uw vader en broer (zie gehoorverslag CGVS, p. 12). U voegde eraan toe dat zij het ziekenhuis binnen konden gaan, omdat hij uw broer was en I. niets zou aandoen, de andere mensen van de wijk zijn bloed wilden zien, en de politie hen tegenhield in de tuin van het ziekenhuis. Gevraagd waarom uw broer en vader dan wel toegelaten werden in het ziekenhuis, om I. er te bezoeken, verklaarde u dat uw vader een van de leiders van de moskee was, en hij samen met enkele andere ouderen, I. mocht bezoeken.** U gevraagd wat daarvan het nut was, gezien – afgaand op de door u neergelegde foto's – I. niet meteen in een toestand lijkt waarin deze vragen gesteld kan worden, maar eerder nood lijkt te hebben aan eerste zorgen, verklaarde u dat de aanwezigheid van uw vader en de ouderen, er eigenlijk in bestond om van hem af te raken, maar de politie hen tegenhield zodat ze niet bij hem konden komen. U voegde er, merkwaardig genoeg, aan toe dat u er ook niet bij was, en u eigenlijk niet weet waarom uw vader en de ouderen er binnen konden gaan. U gevraagd hoe u dan weet dat de politie aanwezig was, en de ouderen poogde tegen te houden, verklaarde u dat uw broer u zei dat, indien de politie hen niet tegen had gehouden, ze I. hadden kunnen doden. **Uw verklaringen zijn manifest tegenstrijdig. Hoewel u initieel verklaarde dat uw broer en vader wél toegelaten werden in het ziekenhuis, en er I. konden bezoeken – in tegenstelling tot de andere mensen van de wijk, die 'bloed wilden zien' en tegengehouden werden door de politie – gaf u uiteindelijk – nadat enkele kritische vragen gesteld werden – aan dat uw vader en broer hem eigenlijk wilden doden, u eigenlijk niet weet hoe het komt dat ze er binnen konden gaan, en uw broer u enkel zei dat, indien de politie hen niet tegen gehouden, ze I. zouden gedood hebben.**

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over het beroep

2.1. Verzoekschrift

Verzoeker voert in zijn verzoekschrift van 26 december 2017 een schending aan van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), van het redelijkheidsbeginsel en van de materiële motiveringsplicht.

Verzoeker geeft een korte theoretische uiteenzetting over de motiveringsplicht.

Waar verweerder wijst op verzoekers tegenstrijdige verklaringen aangaande de naam van zijn vriend, stelt verzoeker dat hij nooit verklaard heeft dat zijn naam G. was. Hij geeft aan dat zijn naam I.M.I. is en dat hij hem soms 'Garbiba' noemde, wat zijn officiële naam echter niet was. Verzoeker kent de naam G. niet.

Verzoeker merkt op dat zijn gehoor bij de DVZ in het Engels verliep en dat hij geen bijstand had van een raadsman. Daarnaast verliep alles er snel en kreeg verzoekende partij niet de kans alles te vertellen.

Verzoeker stelt te volharden in zijn verklaringen zoals gedaan bij de commissaris-generaal, waar hij bijstand kreeg van een tolk Fanti en waar zijn raadsman aanwezig was. Verzoeker meent dat de vermeende tegenstellingen met het gehoor bij de DVZ hem dan ook niet kunnen verweten worden.

Waar verweerder twijfelt aan verzoekers homoseksuele geaardheid, merkt verzoeker op dat homoseksualiteit geen exacte wetenschap is. Hij stelt dat het voor hem een proces geweest is om zijn geaardheid te ontdekken, om het te accepteren, zeker in een land waar het absoluut niet getolereerd wordt. Verzoeker stelt te hebben getracht enkele van zijn ervaringen uiteen te zetten tijdens het gehoor, maar dat het bijzonder moeilijk is om daar exacte data op te plakken en een chronologie hierin te vinden. Verzoeker stelt dat hij heel lang heeft gedacht dat hij abnormaal was, nu hij dromen had over seks met mannen. Hij legt uit dat hij pas op 18-jarige leeftijd beseftte dat er iets bestaat als homoseksualiteit en dat het niet overal als iets abnormaals wordt gezien.

Aangaande de vaststelling van verweerder dat verzoeker geen doorleefde verklaringen over zijn homoseksuele geaardheid aflegde, geeft verzoeker aan dat hij misschien een beetje onvoorzichtig geweest is door seks te hebben met zijn partner in de moskee. Hij voert aan dat dit niet betekent dat zijn relaas en geaardheid in twijfel dient te worden getrokken. Verzoeker legt uit dat het een berekend risico was, nu hij steeds de laatste persoon was die de moskee verliet en hij ervan overtuigd was dat er niemand meer was. Verzoeker betoogt dat het enige dat hem misschien verweten kan worden, is dat hij niet voldoende voorzorgsmaatregelen heeft genomen alvorens met zijn partner in de toiletten van de moskee seks te hebben. Volgens verzoeker doet dit echter niet af aan de gebeurtenissen en de problemen die ze voor verzoeker veroorzaakt hebben.

Het verzoekschrift voert aan dat een dergelijke manier van redeneren en desgevallend gebrekkig onderzoeken dan ook op een kennelijke wijze de algemene beginselen van behoorlijk bestuur als het redelijkheidbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel schendt en dat verweerder tevens de materiële motiveringplicht schendt.

In hoofdorde vraagt verzoeker om de vluchtelingenstatus toe te kennen; subsidiair om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen en uiterst subsidiair om de thans bestreden beslissing te vernietigen.

2.2. Over de gegrondheid van het beroep

2.2.1. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.2.2. Uit de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet en artikel 4, § 1 van de Richtlijn 2011/95/EU volgt dat het in de eerste plaats aan de asielzoeker toekomt om de nodige relevante elementen te verschaffen om over te kunnen gaan tot een onderzoek van zijn verzoek om internationale bescherming. De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele basis en hierbij moet onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.3. Aangaande de vluchtelingenstatus

2.3.1. Verzoeker verklaart Ghana te zijn ontvlucht omwille van zijn homoseksuele geaardheid. De commissaris-generaal hecht echter geen geloof aan verzoekers asielrelaas.

2.3.2. Vooreerst kan samen met de commissaris-generaal worden vastgesteld dat verzoeker bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) verklaarde dat zijn homoseksuele partner in Ghana I.G. heette (vragenlijst CGVS van 8 augustus 2017, punt 3.5), terwijl hij tijdens zijn gehoor bij het CGVS aangaf dat de naam van zijn partner I.M.I. was (gehoorverslag van het CGVS van 16 oktober 2017, ofwel notities persoonlijk onderhoud (hierna: CGVS-verslag), p. 5-6). Verzoeker stelde bij het CGVS nog dat hij zijn partner 'IB' zou noemen en dat hij niemand kende die I.G. heette (CGVS-verslag, p. 6). Waar verzoeker aangeeft dat hij dit niet gezegd heeft, kan dit niet overtuigen, nu niet kan worden ingezien dat de dossierbehandelaar bij de DVZ zelf een naam zou uitvinden en een andere familienaam zou noteren dan degene die verzoeker zou hebben aangebracht. Het gegeven dat verzoeker geen eenduidige verklaringen kan afleggen omtrent de naam van zijn partner, terwijl hun relatie de directe aanleiding van verzoekers vlucht was, ondergraaft zijn voorgehouden asielaansluiting reeds op fundamentele wijze.

2.3.3. Verzoeker voert in zijn verzoekschrift aan dat zijn gehoor bij de DVZ in het Engels verliep en dat hij geen bijstand had van een raadsman, dat alles snel verliep en hij de kans niet kreeg alles te vertellen. De Raad wijst erop dat verzoekers verklaringen op de Dienst Vreemdelingenzaken aan hem werden voorgelezen en hij deze voor akkoord heeft ondertekend zonder gebruik te maken van de mogelijkheid om eventuele correcties aan te brengen. Bij het invullen van de vragenlijst wordt de asielzoeker erop gewezen dat van hem wordt verwacht dat hij kort maar nauwkeurig de voornaamste elementen of feiten aangeeft die tot zijn vlucht hebben geleid. In deze ontslaat het verzoek om bondig te antwoorden op de gestelde vragen, de asielzoeker geenszins van zijn medewerkingsplicht en de verplichting om zo accuraat en volledig mogelijk zijn asielmotieven te vermelden bij de Dienst Vreemdelingenzaken. Ook wanneer verzoeker bij de aanvang van zijn gehoor bij het CGVS werd gevraagd naar het verloop van zijn interview bij de DVZ en eventuele fouten die zouden gebeurd zijn, stelde verzoeker dat hij alles had kunnen vertellen en maakte hij geen enkel gewag van enige fout (CGVS-verslag, p. 3). Verzoeker beweerde pas laatst, nadat hij werd geconfronteerd met zijn tegenstrijdige verklaringen, dat het een fout betrof. Ook de uitleg in het verzoekschrift, dat verzoeker zijn partner 'Garbiba' noemde, betreft een laatst rechtzetting en komt voor als een loutere *post-factum* verklaring die duidelijk na reflectie tot stand gekomen is na kennisname van de bestreden beslissing. Ten slotte merkt de Raad op dat het aan verzoeker is om op diligente en alerte wijze de organisatie van zijn verdediging te laten waarnemen door een raadsman van zijn keuze. Uit het administratief dossier blijkt evenmin dat verzoeker gevraagd heeft om de bijstand van een advocaat tijdens de administratieve procedure. Er valt hoe dan ook niet in te zien hoe de bijstand van een advocaat een weerslag zou kunnen hebben gehad op de verklaringen van verzoeker bij de Dienst Vreemdelingenzaken, temeer gezien hij het verslag, nadat het hem werd voorgelezen, heeft ondertekend voor goedkeuring, zodat, bij gebrek aan bewijs van het tegendeel, datgene wat erin werd opgenomen wordt geacht overeen te stemmen met zijn verklaringen.

2.3.4. Verder dient opgemerkt dat verzoeker op 23 maart 2017 bij de DVZ (in het Fanti) verklaarde dat hij, nadat hij Ghana had verlaten, problemen kreeg in Libië omdat hij er een relatie had met de zoon van de eigenaar van de carwash waar hij werkzaam was en dat de eigenaar ten gevolge hiervan gedood werd (verklaring DVZ van 23 maart 2017, punt 37). Tijdens het gehoor bij het CGVS hield verzoeker echter een heel ander betoog voor. Zo gaf hij aan dat er ook een persoon van Gambiaanse afkomst werkte bij deze carwash, die door een van de klanten werd beschuldigd dat hij water in de benzinetank had gedaan (CGVS-verslag, p. 8). Deze klant zou nadien samen met anderen teruggekeerd zijn naar de carwash en er de Gambiaanse jongen, alsook verzoekers baas, neergeschoten hebben. Verzoeker stelde tevens dat de eigenaar de enige in de carwash was en dat hij geen kinderen van hem zag (CGVS-verslag, p. 10). Verder verklaarde verzoeker bij het CGVS uitdrukkelijk dat hij op zijn reis vanuit Ghana, door Burkina Faso en Libië, nooit een relatie of een flirt heeft gehad met iemand (CGVS-verslag, p. 10). Het gegeven dat verzoeker tijdens het gehoor voor de DVZ nog gewag maakte van een homoseksuele relatie die hij gehad zou hebben in Libië, alsook dat hij zijn beweerde homoseksuele partner in Ghana met een volledig andere familienaam benoemde en zich de naam die hij bij de DVZ had opgegeven, niet herinnerde, getuigt er slechts van dat verzoekers verklaringen niet op waar gebeurde ervaringen berusten en ondermijnt verzoekers geloofwaardigheid verder. Bovendien raakt dit de kern van zijn asielaansluiting, nu immers niet kan worden ingezien waarom verzoeker homoseksuele relaties zou verzinnen, indien hij werkelijk homoseksueel is.

2.3.5. De Raad neemt aan dat het aantonen van een seksuele geaardheid gevoelig kan liggen en niet evident is. Indien de kandidaat-asielzoeker echter geen bewijs kan verschaffen aangaande zijn of haar seksuele oriëntatie en/of er is een gebrek aan specifieke informatie betreffende de status van LGBT in het land van herkomst, dan stelt ook UNHCR dat de seksuele oriëntatie dient te blijken uit de verklaringen van de kandidaat-asielzoeker (UNHCR, "Guidance Note on Refugee Claims relating to sexual orientation and gender identity", Genève, 2008, nr. 35).

De Raad benadrukt dat kan verwacht worden dat verzoeker minstens doorleefde verklaringen aflegt aangaande zijn eigen homoseksuele bewustwording, ervaringen en relaties en de eigenheid van homoseksualiteit die verder reiken dan stereotiepe opvattingen over homoseksualiteit. Ook kan sociale aanknopng worden verwacht en dus enige bekendheid worden aangetoond met de situatie van homoseksuelen in zijn land van oorsprong en eventueel ook in België. Van een asielzoeker die zichzelf identificeert als homoseksueel en omwille van deze seksuele geaardheid beweert een vrees te hebben of een risico te lopen in zijn land van oorsprong kan worden verwacht dat hij dit overtuigend aantoont.

2.3.6. Verzoekers verklaringen aangaande de ontdekking en bewustwording van zijn homoseksualiteit kunnen niet overtuigen. Zo verklaarde verzoeker dat hij pas te weten kwam wat homoseksualiteit is, nadat hij samen met zijn moeder en broer een nieuwsverhaal over homoseksualiteit had gezien (CGVS-verslag, p. 14, p. 20). Verzoeker voegde eraan toe dat hij toen - in 2012, wanneer hij 17 à 18 jaar was - pas besepte dat een man seks kan hebben met een andere man (CGVS-verslag, p. 20). Verzoekers verklaringen zijn niet ernstig. Indien verzoeker zoals hij aangaf tijdens het CGVS gehoor dat hij zich op zestien- à zeventienjarige leeftijd bewust werd van zijn homoseksuele geaardheid omdat hij steeds opnieuw dromen had waarin hij seks had met andere mannen (CGVS-verslag, p. 14, p. 19; vragenlijst CGVS van 8 augustus 2017, punt 3.5) dan kan verwacht worden dat hij zich informeert over personen met een gelijke geaardheid te meer dit gemakkelijk te vinden is op het internet. Bovendien vermeldt het door verzoeker neergelegd internetartikel van 4 juni 2010 dat er duizenden personen deelnamen aan protesten tegen homoseksualiteit, in verzoekers thuisstad Takoradi, zodat hij in zijn eigen leefomgeving een klankbord had. Verzoeker verklaarde hierover dat hij zich op het moment van deze protesten in de moskee bevond maar toen (pas) had gehoord dat een man met een andere man wou huwen (CGVS-verslag, p. 13). Hieruit kan slechts blijken dat verzoeker reeds voor 2012 over homoseksualiteit hoorde. Hierop gewezen, antwoordde verzoeker "*Ja, dan zag ik inderdaad dat twee mannen kon huwen*". De toevoeging "*Maar ik wist niet dat een man seks kon hebben met een andere man.*" (CGVS-verslag, p. 20) is bezwaarlijk ernstig te meer nu verzoeker verklaarde dat hij in de moskee werd aangeleerd dat homoseksualiteit een zonde is en ze daar reeds over preekten ten tijde van de protesten in Takoradi (CGVS-verslag, p. 23).

2.3.7. Voorts weet verzoeker niet aannemelijk te maken dat hij werkelijk als homoseksueel in een homofobe samenleving zou hebben geleefd. Zo stelde verzoeker dat hij samen met I.M.I. betrappt werd, terwijl zij seks hadden in het toilet van de centrale moskee in Takoradi (CGVS-verslag, p. 16, p. 17). Hij voegde eraan toe dat ze normaal bij I.M.I. thuis gingen en dat de ene keer dat ze het elders deden, betrappt werden (CGVS-verslag, p. 17). Het is echter niet geloofwaardig dat verzoeker, als zoon van één van de ouderen in de moskee waar tegen homoseksualiteit wordt gepredikt, seks met een man zou hebben "*in de toiletten*" van de moskee, en dit dan nog zonder de deur op slot te doen (CGVS-verslag, p. 18). Dergelijk onzinnig risicogedrag kan immers geenszins overtuigen in het licht van de homofobe samenleving/familieleven in Ghana, waarin verzoeker opgroeide en leefde. Dit klemt te meer nu verzoeker doorheen zijn gehoor bij het CGVS meermaals aangaf dat hij in grote schrik leefde, worstelde met zijn gevoelens en steeds bang was nadat zijn vader had gezegd dat homoseksuelen moeten worden gedood (CGVS-verslag, p. 14, p. 19, p. 20). Het gegeven dat verzoeker seks zou hebben in de moskee, wetende aan welke gevaren hij zich hiermee blootstelt, terwijl hij en I. over een plek beschikten waar zij seks konden hebben in veel veiligere omstandigheden, is geheel ongeloofwaardig. Voorgaande vaststellingen ondergraven de geloofwaardigheid van het door verzoeker voorgehouden asielrelaas, nu deze betrapting de directe aanleiding van zijn vlucht uitmaakte. Bovendien doet voorgaande eveneens afbreuk aan zijn beweerde homoseksuele relatie en geaardheid, nu verzoeker duidelijk geen inzicht heeft in de penibele en risicovolle situatie en leefwereld waarin een homoseksueel in Ghana zich geplaatst ziet.

2.3.8. Voorts kan niet worden ingezien dat verzoeker A., die hij leerde kennen in Tripoli en nauwelijks kende, zou vertellen over zijn homoseksuele geaardheid (CGVS-verslag, p. 11). Immers, verzoeker houdt voor dat hij Ghana ontvluchtte omwille van zijn geaardheid, zodat redelijkerwijs kan worden verwacht dat verzoeker ook in andere landen een zekere voorzichtigheid aan de dag zou leggen. Het is geenszins geloofwaardig dat verzoeker er zomaar van zou uitgaan dat homoseksualiteit in Libië geen taboe is. Het is redelijk aan te nemen dat hij zich eerst zou informeren alvorens zich te *outen* aan een persoon die hij nauwelijks kent, zeker in het licht van de vermeende vervolging omwille van zijn homoseksualiteit in Ghana.

Bovendien groeide verzoeker op in een islamitisch gezin, meende zijn vader, één van de leiders in de moskee, dat homoseksuelen gedood dienen te worden, en werd in de moskee die verzoeker bezocht tegen homoseksualiteit gepredikt. In het licht van voorgaande kan dan ook niet worden ingezien dat verzoeker ervan zou uitgaan dat homoseksualiteit in een islamitisch land als Libië geen taboe zou zijn. Verzoekers onbezonnenheid toont aan dat hij geen inzicht heeft in de moeilijke en gevaarlijke situatie waarmee homoseksuelen geconfronteerd worden.

2.3.9. Aldus hecht de Raad geen geloof aan verzoekers voorgehouden homoseksuele geaardheid. Voorgaand werd tevens vastgesteld dat zowel verzoekers homoseksuele relatie met I.M.I. in Ghana als zijn vermeende homoseksuele relatie met de zoon van zijn werkgever in Libië niet geloofwaardig zijn. Hieruit volgt dat de Raad geen geloof kan hechten aan verzoekers vermeende problemen in Ghana omwille van zijn homoseksuele geaardheid en/of relatie.

2.3.10. In de vier internetartikelen wordt algemeen de situatie voor homoseksuelen en de strafbaarstelling van homoseksuele betrekkingen in Ghana, behandeld. Deze artikelen hebben geen betrekking op verzoeker en kunnen bovenstaande vaststellingen niet doen wijzigen. Gezien verzoeker noch zijn homoseksuele geaardheid, noch zijn voorgehouden relatie met I. aannemelijk maakt, worden deze artikelen niet dienstig neergelegd.

Voorts legt verzoeker drie foto's neer, waarop hij te zien is met een andere persoon waarover verzoeker beweert dat het zijn homoseksuele partner in Ghana is. Uit een eenvoudige foto kunnen echter geenszins de precieze feitelijke omstandigheden worden afgeleid, laat staan dat verzoeker en de persoon naast verzoeker een homoseksuele relatie zouden hebben.

Wat betreft de vier foto's, waarop verzoekers beweerde homoseksuele partner te zien is in het ziekenhuis, met een ernstige vleeswonde aan de linker bovenarm, dient opnieuw te worden opgemerkt dat de feitelijke omstandigheden niet uit deze foto's kunnen worden afgeleid. Deze kunnen aldus het bewijs niet leveren voor verzoekers bewering dat de persoon op deze foto deze wonde opgelopen zou hebben, na betragt te zijn tijdens het hebben van homoseksuele betrekkingen met verzoeker. Tevens dient opgemerkt dat verzoeker niet eenduidig kan stellen hoe hij in het bezit kwam van deze foto's. Zo verklaarde verzoeker dat deze foto's genomen werden door zijn jongere broer, die ze nadien naar hem door stuurde via de berichtendienst "What's App", met de dreigende boodschap dat verzoeker hetzelfde zou overkomen indien hij zou terugkomen (CGVS-verslag, p. 11-12). Verzoeker kon echter niet aangeven hoe verzoekers broer aan deze foto's geraakt is. Hoewel verzoeker initieel verklaarde dat zijn broer en vader toegelaten werden in het ziekenhuis en er I. konden bezoeken – in tegenstelling tot de andere mensen van de wijk, die 'bloed wilden zien' en tegengehouden werden door de politie – gaf verzoeker uiteindelijk aan dat zijn vader en broer I. wilden doden, hij eigenlijk niet weet hoe het komt dat ze er binnen konden gaan en verzoekers broer hem enkel zei dat, indien de politie hen niet tegen gehouden, ze I. zouden gedood hebben (CGVS-verslag, p. 12).

2.3.11. Verzoeker beperkt zich aldus tot het herhalen van het asielrelaas en het beklemtonen van de waarachtigheid ervan, het maken van verwijten naar het CGVS, het geven van gefabriceerde *post-factum* verklaringen, het formuleren van bonte beweringen en het maken van persoonlijke vergoelijkingsen en excuses, maar laat na concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren.

2.3.12. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953, in aanmerking worden genomen.

2.4. Aangaande de subsidiaire beschermingsstatus

2.4.1. Verzoeker heeft niet aannemelijk gemaakt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit zijn verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

2.4.2. Verzoeker voert tevens geen concrete elementen aan waarmee aannemelijk wordt gemaakt dat hij in geval van een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, noch beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen over algemeen bekende informatie waaruit dergelijk risico blijkt.

2.5. Er wordt geen gegrond middel aangevoerd.

2.5.1. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aantoot.

2.5.2. Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftwintig september tweeduizend achttien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

K. DECLERCK